

ка! она прие́маше сиромася съ благопріятіе и голема доброта тая добродѣтелна и достолюбива! разны Боліари желаяха да я земать за супр-на, акоя она нито дук ꙗ то да не имаше. Дѣвой-ка-та имъ отвѣща, че не можаше да остави, отца своего въ бѣдность та му, и ноѣше, да иде съ него на едно въ село то, за да го утѣшава и да му помага на трудове те му. Окаянная Добра въ началъ ся оскорби защо изгуби свои-те богатства: но послѣ рече въ себе си: Ако бы да плачемъ часто, нег ли слезы-те ще ми возвратятъ свое-то имѣніе? Не воистинну, треба прочеее да ся стараемъ да будимъ благополучна безъ богатство-то. Като отидоха на нива та, оный торговецъ и трима-та му сынове начинаха да работятъ земля-та, Добра ставаше рано и залѣгаше да украси дома и да приготве потребны-те за обѣда. Най напредъ претерпѣ големъ трудъ понеже не бѣ навикна та да ся труди като слугиня, но слѣдъ два мѣсяцы трудъ и упражненіе я направиша по силна и по здрава. Она като соверши шаваше свое-то дѣло, прочиташе, свѣряше съ фортопіано, и съ клавиръ, или пѣяше и шіяше на гергіевъ. Напротивъ двѣ-те нейни